

EDITORS-ADMINISTRADORS: UMBERT Y MIR—Cadena de Cort, n.º 11.—Palma.

DIUMENGE DE QUINCUAGÈSSIMA

De la intenció de la Iglesia al posar cenra sobre el front dels seus fills, y ab quin esperit devem presentarnos en aquesta cerimonia.

No sé si aquest anunci es tan agradable com era als primitius cristians, que s'alegraven al acostarse la Cuaresma, considerant aquest sant temps com ocasió de fer penitencia per sos pecats, de posarse en gracia de Deu y de guanyar mèrits per la eternitat. Cèrt que els cristians se alegran també en aquests dies; però no es á causa de la Cuaresma, sino al revés, se podria dir que volen rescabalar-se de les pèrdues que tendrán, per l'escés en lo manjar y per los plaers á que s'entregan preparantse per el peccat á entrar en la penitència.

El dimecres més prop vinent la Iglesia mos posará cenra demunt el cap, y tendrá esment de recordarnos que no som més que pols, y que en pols mos convertirem després de la nostra mort, no trobant medi més aposta per durmos á abressar la penitència que posamos devant la vista l'estat ab que ha de venir á parar el nostro còs després d'aquesta vida. Bò es sebrer que aquesta cerimonia es un resto de la antiga costum de la Iglesia, la cual, reunint processionalment als que devían fer penitència per grans crims, públichs ò secrèts, que havian comès, los duyen fora del temple, després de haverlos cubèrt el cap de cenra, y no los rebía altra vegada fins el dijous Sant. Aquesta costum ha passat; però la Iglesia obliga encara als seus fills á presentarse al principi de la Cuaresma á prendre cenra, la que ha estat considerada sempre com á senyal de penitència; per això se diu de Job *que feu penitencia de pols y cenra*; y Deu mos mana, per boca del profeta Miquèas, *cobrirnos de cenra*. Llegim en el llibre de Judit, que els fills de Israel posaren cenra demunt son cap per humillarse devant Deu; y está escrit de Mar-

doqueo, que havent sabut l'ordre que havia dat el rey de fer morir tots els juheus que habitavan en la extensió de son reyne, se vestí un cilici y se cubrí de cenra.

Tals eran també les prácticas més comunes dels sants anacoretas: cilici y cenra; afegían á n'això les llágrimes y gemechs, y podían dir molt bé, com el rey profeta, que regavan tots els vespres el seu llit, ab els seus plòrs y que manjavan el seu pa ab cenra. Poren darse moltes rahons de aquesta cerimonia tan piadosa y edificant de la Iglesia. Primerament, la cenra mos fa veurer lo que som, y mos posa devant la vista la nostra insolència, que mos du á rebelarnos cuantra Deu, en cual presència no som, com heu expressa el feíl Abraham, mes que cenra y pols. En según lloch, mos fa veurer lo que serèm poch temps després de la nostra mort; y ensenyantmos que aquest còs, que noltros tractam ab tanta delicadesa, finirá en la fòssa de tal manera que no quedará d'ell més que un grapat de pols, mos mou á mortificarlo ab una rigurosa penitencia. Finalment, mos descubreix la vanitat de aquests bens, per els que estam exposats á perdre Deu.

Jutjau ab quin esperit devem presentarnos en aquesta santa cerimonia; jutjau ab quin exterior, ab quina modèstia, ab quina humildat devem rebre la cenra benehida; però, jutjau al meteix temps el crim que cometem els qui en aquest día, en que deuen comensar la seua penitència junt ab tota la Iglesia, se entregan encara als excessos de manjar y beurer, com si no fos ja un día de Cuaresma; els tals no se posan, per cèrt, en estat de fer penitència ab cenra, cilici, plòrs y gemechs, per tantes satisfaccions com deuen á la justicia de Deu, cuant senten tant el renunciar á ses locures; y bé se veu clar que no volen convertirse á Deu, cuant no volen deixar el pler en un temps ab que deurían pensar solament en fer fruits dignes de penitència.

MOSSEN JOAN

SANTOS DE LA SEMANA

Dia 13. Lunes.—Sta. Catalina de Riccis, vg. Santos Agabo, Fusca, Maura, Poliento, Julián y Benigno, mrs. Gregorio, Papa; Esteban y Lucinio, obs. Domingo cfr. y Rogerio Abad.

Continúan las cuarentahoras en la Catedral.

Dia 14. Martes.—El Beato Juan Bautista de la Concepción. Santos Valentín, Vidal, Felicola, Zenón, Baso, Protólico, Agatón, Moisés, Dionísio y Ammonio, mrs. Eleucadio, Aurencio, Antonino, Marón, Abraham y Conrado, confesores.—Ciérranse las velaciones.

Concluyen las cuarentahoras en la Catedral.

Dia 15. Miércoles de ceniza.—Ayuno, no se puede comer carne. Los Santos Faustino y Jovita, hermanos mrs. Santos Cratón, Agape, Saturnino, Cástulo, Mayno y Lucio, mártires; Quinidio, Decoroso y Sigefredo, obs. Severo, Pbro; José, Diácono, y Sta. Georgia, vg.—En todos los días de cuaresma, excepto los Domingos, es ayuno para los obligados á él y no se puede comer carne sin la Bula de la Sta. Cruzada. Puede ganarse cada día indulgencia plenaria visitando cinco iglesias ó cinco altares ó cinco veces un mismo altar, teniendo la Bula de Cruzada.

Empiezan las cuarentahoras en S. Juan.

Dia 16. Jueves.—Ayuno.—Santos Elías, Jeremías Isaias Samuel y Daniel, mrs. Stos. Porfirio, Selenco, Julián y Taucon, mrs. Gregorio X, Papa, Faustino, ob. Honesto, presbítero, y Sta. Juliana, vg. y mr.

Continúan las cuarentahoras en S. Juan.

Dia 17. Viernes.—No se puede comer carne. S. Julián de Capadocia. Santos Teódulo, Faustino, Donato, Secundiano y Rómulo, mrs. Pedro Tomás, Silvino y Lomán, obs. Polícronio, monge; Alejo de Falconeri, y Fintano, Abad, y Santas Constanza y Beatriz, vgs.

Concluyen las cuarentahoras en S. Juan.

Dia 18. Sábado.—S. Simeón ob. y mr. Santos Máximo, Claudio, Prepedina, Alejandro, Lucio, Silvano, Secundino y Flaviano, mrs. Eladio, Arzobispo, Flaviano, Patriarca y Teotonio de Coimbra y Stas. Prepedigna y Gancedia mms. y Cristina vg.

Empiezan las cuarentahoras en S. Felipe Neri.

Dia 19. Domingo I de Cuaresma.—S. Alvaro de Córdoba cfr. Santos Gavino, Publio, Juliano, mrs. Auxibio, Mansueto y Barbato, obs. y Conrado, cfr. y Santa Eadburga, Abadesa.

Continúan las cuarentahoras en S. Felipe Neri.

UN MÁRTIR

Miraulo, débil, prim, gròch com la cera,
Torna malalt de la perduda Cuba;
Un brás mitx destruit, plè de ferides,
De frèt tot enredat.

L'he vist d'un tròs alluny que s'en venia
A pòch á pòch, cap baix, la cara aixuta
¡Oh! Tot seguit les coses qu'he pensades
No les pug expressar.

Trist va partí, però mes trist retorna...
Espay, espay, li cauen dues llágrimes;
Es l'amargura del seu còr que vessa
Per sos ulls apagats.

No axí com altre temps per ells vessava,
Espiretjant la noble valentia,
Quant defensava els pátris territoris
Lluitant desesperat;

Quant tot-sól y ferit ¡jegut en terra
Sense tenir per aguantarse forces,
Febrós ab la má esquerra desaparava
Lo fusell, tremolant,

Tremolant de coratge, fins qu'un día,
Indefens y mitx mort l'empresonaren:
Rendit, sens esperança, llargues hores
Patía sèt y fam.

Cuant ha passat per devant mí sonreia,
Sonreia dolçement, ¿Qui sab si el pobre
Pensava en sa mareta tan aymada,
Y are més que may?

¡Oh, sí! Lo millor prèmi que li espera
En eix mon, es veurèr-la y abressàr-la,
Llavors podrà sufrir y resignàr-se;
Ja estarà aconhortat.

Y si se mòr, al cèl s'ánima heròica,
Volant s'en pujará;
Que allá ahont van els Mártirs de l'Iglesia
Els Mártirs de la Patria també hey van.

M. R. F.

LO MUSEU ARQUEOLOGICH

JA han tornat venir á Palma anticuaris comerciants per acabar de fer el repassó á ses cases ahont encara s'hi troban mobles artístichs d'un temps passat, pintures y retaulos, alhaques d'argent y d'òr, draps d'Arrás y demés objectes d'aquells que constituían la gran riquesa artística-arqueològica mallorquina. Sabem que fa poch han desaparegut unes cartes de navegar bellament delineades demunt plegamins, casi tan notables com la tristament celebrada que desaparegué del Musèu fundat p'el gran patrici el Cardinal Despuig. Y, derrerament, han embarcat un llit y tot el mobiliari y guarniment d'un dormitori elíptich, d'estil grech-egipci, esculturat p'el famós Adrian Ferrán; venut per cinch mil pesetes.

¡Quin remey! Lo de pertenença particular no pot capturarse, si fuig de Mallorca;..... sols un impediment legal hey hauria, compranthó per dret de preferencia que té el Govern, si aquí tenguéssim establert com correspon un Musèu d'Antiguedats provincial. Pero 'ls Governants de la nostra Roqueta, no s'han preocupat may de l'importancia y de la protecció que se mereix un establiment de *Ensenyansa artística històrica local* ben organiat y permanent. Tant sols sa Llonja, á forsa de denúncies y de recriminacions, logrem (1) que, de magatzem y sala de balls y menjador polítich, s'haja convertit en Musèu provincial de pintures.

Dins poch temps será tart, y lo que hem replegat, perilla que se torni expargir, si Deu no fá un miracle suscitant un mallorquí rich y generós que vulga honrarse amb la gloria de regalar á Palma un edifici gran y aposta per instalharhi el *Museu Arquelògich* que fá una trentena d'anys somiam y desitjam, en vá. (2) Y perque se veji que realment la nostra veu ha estat *clamantis in deserto*, y per descarregar nos de la part de res-

(1) Deim *lograrem* perque desde l' any 1869 clamavem y reclamavem contra aquelles profanacions; y, per iniciativa nostra l' Arqueològica Luliana hey fé una *visita pública* llegendhi, per desagravi, les alabanses qu'els extrangers havian estampat en favor seu. Aquell acte ajudá molt á la *reacció* qu'el Consey d'Agriculture, Industria y Comerç, la Diputació provincial y la Comissió de Monuments, experimentaren, naxent después la Comissió mixta encarregada de sa restauració.

(2) Per una dexadés injustificable comportaren que del edifici *Exconsulat de Mar*, buit y mal aprofitat, s'en incautás l'Estat, y p'el mateix motiu l'usufruit del Exconvent de Sant Francesch, passá als presidaris y después als Pares Escolapis Catalans. Per motius que no mos hem sabut explicar, y apesar de ses nostres gestions particulars y oficials, les iglesies de l'Olivar y de les Monjets del Canonge Garau, que haurian servit bé per Musèu d'Antiguedats y Escolar, etc. s'enderrocaren convertint en plaçetes irregulars els seus solars. Dins la sala del que fou tribunal de Comerç y ses dependencies, de bades sollicitada per la Comissió provincial de Monuments, s'instalaren les *Cuines Econòmiques*, y dins el seu Oratori ara hey van á muntar un *Gimnasi*.....

També pensarem noltros (y después de noltros cualquí més) en lo castell de Bellver; pero axó tant sols podria ser realizable si (Deu no ho permeti) dalt sa torre de l'homenatge s'hi alsés la bandera Inglesa ó Nortamericana.

ponsabilitat moral que mos podrien atribuir, volem transcriure en extracte lo que l'any passat diguerem en la sessió y Junta general celebrada per la Sociedad Arqueològica Luliana.

"Mos bén volguts consociis:—Catorse anys fá que, tal diada com la d'avuy, desde aquest lloch vos don conte de les entrades y sortides d'objectes en lo nostro Musèu Arqueològich; enguany, teng el sentiment de dirvos que no pug complir mon dever voluntari perque lo ingressat es tan pòch que sols no aumenta el catalech amb un parey de números. Los motius d'aquest resultat son: primerament que jo no he quèstat com solia fer, y segon que he perllongat la recepció de lo que m'han oferit. No extranyareu mon comportament si teniu en conte les rahons perqué m'he vist obligat á obrar axí.

"Bé sabeu qu'el nostro Musèu está alojat, casi gratuïtament, en aquest Col·legi, ocupant son pati, tres sales baixes, part del jardí, s'escala, cinch corredors en pis principal, la cambra-secretaria, part de la Biblioteca y aquesta sala capitular ahont mos trobam reunits. Bé veis que'ls fragments de pessés d'Arquitectura y d'Escultura, les urnes cineraries romanes, les pedres sepulcralis árabes, les lápides commemoratives, els escuts heraldichs, les mestres de ferreteria, les de cerámica, les reproduccions de guix, *etcetera*, han omplit els locals disponibles, sens poder estar degudament ordonats; prou compreneu que els objectes antics de poch volum y de mes mèrit arqueològich, tampoch caben classificats dins els armaris de la Secretaria; y que de les valioses pintures sobre taula, tant sols les penjades dins aquesta Sala, están en bones condicions per sa desitjada conservació. Es dir que ja mos manca lloch material, després d'havermos dexat invadir tot el disponible d'aquesta casa, inclús algunes cel·les habitades p'els senyors Col·legials.

"Per altra part, també sabeu que no disponem dels indispensables recursos per atendre á las necessitats que suposan la constant netetja y la completa custòdia d'un Musèu; y tampoch ignorem que les condicions reglamentaries d'aquest Seminari de la Sapiència no comportan que pugam estar ubert al públich.

"Tenguent en conte tot axò, fa temps que haviem pensat transladarlo al edifici ex-Consulat de Mar adjunt á la Llonja, y á tal fi la nostra Junta de Govern practicá diligències de caracte oficial que, per dissort, no daren resultat.

"Derrerament (ajudada per la premsa periòdica y per altres persones amigues dels nostros monuments) heu intentá altra volta, logrant interèssar á l'Excma. Diputació, qui se posá al devant generosament y ha lograt impedir la venda d'aquell edifici. Quant arribi l'hora es de creure que al nostro Musèu li concediran alojament.

"A més de tot axò, deg fer memòria d'un'altra empresa fracassada, que si no fós per la nostra fè en les nobles, desinteressades y profitoses idèes, me hauria impulsat á abandonar l'obra que tant de trabay me costa de pujar amunt. Fá quinse mesos, per encàrreg d'un senyor Consoci, (1) vaig emprendre la restauració material y artística, la millora y acomodament del monumental edifici que fou de la familia *Desclapers*; y, comensades les obres,... (per rahons deplorables, que no es propi explicar aquí) se suspengueren indefinidament. (2) En aquest edifici mos proposavam instalar nostro Musèu. Allá hey cabia tot quant, á forsa de sacrificis y de constancia, hem replegat. Allá, heu sabèm cèrt, molts de colleccionistes particulars hey hauriau depositat els vostros caudals arqueològichs. (3) Allá hey hauria tengut entrada el públich. Y, amb una paraula, allá hauriam pogut demostrar quant estimam y per lo que serveixen les despulles de la nostra espergida riquesa artística é històrica.....

"Ja veis, bén volguts consociis, perqué, en aquest any passat, entre inconvenients per mi insuperables, y entre esperances tant

(1) D. Jusep Planas administrador de les senyores germanes donya Dionissia y donya Rosa Armengol y Salas. (a. c. s.)

(2) La malehida política, favorint interessos individuals, donà lloch á que l'Enginyer Municipal, funcionant en substitució d'un Arquitecto, dictaminás en contra del nostro projecte. Esperam ocasió per publicar el seu trabay, acompanyat del dictamen que sobre l'assunto mos daren *sis facultatis titulat*s, destruhint l'erudita opinió que serví d'excusa per impedir la restauració d'aquella fatxada monumental.

(3) Entre altres objectes, sabem que s'hi hauria depositat una carroxa antiga molt ricament exornada, única existent á Palma.

prest concebudes com desvanescudes, he dexat de cumplir los devers de mon càrreg honorífich y gratuí. Si m'en dòlch bé heu consideran els qui saben que aquest Musèu (bona part de quals objectes me pertany) va ser fill de més pròpies iniciatives, encobehit y aumentat per voltros mos consociis. Per axò tots desitjam tant que arribi l'hora de podero ordonar y catalogar com correspòn, ja que á més dels nostros objectes n'hi guardam alguns de les iglesies de Mallorca, del Ajuntament de Palma, de la Diputació provincial y de la Comissió de Monuments, que, per falta de locals, los mos entregaren en depòsit; valga que els Sres. Col·legials mos fan la mercè de guardarlos, favor que may los agrahirèm abastament.

"Servesca tot lo dit. no sols per justificar la méua conducta sinó per á que els digníssims membres d'aquesta Societat entengan que sens local aposta y sens recursos es impossible fer gayre més de lo que tenim fet.,

Apesar y después de tot axò, encara, enguany hem ingressat una trentena d'objectes recullits per vinentesa. (1)

Confessam que la nostra *mania* per sostenir, *gratis* y casi tot-sols, un Musèu Arqueològich, dins una capital tan ilustrada com la nostra Palma, deu ser de les més rares é incurables. Però, com ja hem arribat á la veyesa, no mos'ho paga baratarla amb altra.

B. FERRÁ.

ENDEVANT SES ATXES

Diumenje, día 5 d'aquest mes, se vá inaugurar á Felanitx sa nova Fàbrica de Gas. Abans de s'inauguració, es Rectó, acompanyat d'esclero parroquial vá benehí sa fàbrica. ¡Molt bé! Deu abans que tot.

Llavò se cantá un *Te-Deum* á l'iglesia y acabat tórñaren els convidats á sa fàbrica, ahon es *Banch de Felanitx*, impressari, tenia un refresch apareyat.

També hey va havê *brindis*. Comensá D. Miquel Reus, President d'es *Banch*, y parlá molt bé, donant s'enhorabona á tots els qu'havian contribuit á que se pogués tení aquesta nova millora.

Llavò parlá es Rectó, y heu va fé beníssim, com á Rectó y com á felanixé.

Parlaren es Delegat d'Hacienda; D. Salvador Vidal, Diputat Provincial; D. Toni Penya, que llegí ademés un soneto (que á lo últim insertam) de son Pare, y digué que aquest ab esperit assistia á n'aquella festa, ja que no li era possible assistirhi personalmente. D. Miquel S. Oliver, que no importa dí si s'en desfé de lo milló; es Batle de Felanitx; el Senyó Ruiz, constructó de sa fàbrica; Don Miquel Massutí, qu'es s'ánima d'es Gas y Directó gerent d'es *Banch*.

Noltros donám s'enhorabona á n'es felanixés y los ho donám ab més motiu aquesta vegada perque abans que tot benehiren sa fàbrica.

Deu los don molts d'anys de llum de gas y de llum de fè en la Providencia.

Vet'aquí are es soneto del veterano glosador D. Pere Penya:

Á LA CIUDAD DE FELANITX
EN LA INAUGURACIÓN DE SU ALUMBRADO
POR GAS

*Oculto en el carbón de negra mina
Yace la luz; el sabio la destella,
Y en las horas más lóbregas con ella
Tus vías y mansiones ilumina.*

(1) Bona part han estat cedits (á instancia nostra) p'els senyors Administradors de l'Herencia Armengol, y els altres també los he captat per conte de la Comissió provincial, ó per conte meu.

*Oculto en el pan ácimo de harina
Bajo la luz del cielo, blanca estrella,
Que en tus escudos se destaca bella
Símbolo de tu fe en la luz divina.
Cesen los ocios de tus hijos. Sean
Ambas luces su guía y todos vean
El progreso verdad en sus labores,
Labores y virtudes logran bienes
Y el que trabaja y ora ve sus sienas
Coronadas de eternos resplandores.*

DIETARI AXUT y en salsa

JANER

Dia 26.—Fa un dia criu del tot.—S'anuncia sa próxima arribada de 700 homos per á... reforsá sa guarnició de Mallorca. ¿Armas? moralitat y vertader patriotisme bastaria per á fer reculá al més potent inimich. Cuba y Filipines son exemples parlants. ¡A summo salud!—Tenim nou Ardiaca: ahí prengué possessorí de dita dignitat el M. I. Sr. D. Angel Sedano.—Un héroe, á Andraitx, va massolá un parey de dones: ¡Valiente! ¡Llástima de creu laureada!—Els pilletes fan tala á ses botigues de Palma. No sería axí si els pares se cuidassin de educarlos segons Deu mana.

Dia 27.—Solemníssim funeral en sufragi dels soldats mallorquins morts ab ocasió de ses guerres de Cuba y Filipines. Oficiá de pontifical el Reverendíssim é Illustríssim Prelat diocessá; hey assistiren el Governador Civil, l'Ajuntament, la Diputació, l'element militar presidit p'el Capitá General, l'Audiencia y comissions eclesiástiques y civils. Donaren guardia d'honor á n'es *Túmulo* (obra acabadíssima d'art) soldats de totes ses armes. Sa *Junta de Protecció al Soldat* (que es la que ha fet celebrá dit funeral) al acabá l'Ofici rebé lo dol. S'interpretació y ajust de sa *missa* d'en *Mozart* (cantada y tocada per aficionats) foren admirables. S'oració fúnebre, á carrech del Reverent Pare Restituto del Valle, una obra acabadíssima d'oratoria. La Catedral, plena de gom en gom.

Sian al Cel á gozá de gloria els que moriren lluytant per la Patria asquerosament venuda als *pirates porqués* per les *Sociedats d'ls Germans del devantal, del triangul y dels tres punts*.

Si no tengués pò de sa pò faria un altre comentari, qu'els lectors s'en xuparian els dits.

Dia 28.—Ses montanyes están coronades de neu.—Arriben 27 repatriats.

Dia 29.—Arriban sexanta nou repatriats. *Desfilaren* en blanch, porque aquell dia no n'hi havia *negre en caixa*.—Diu un telegrama: el *germá*... Sagasta se treu es *carcabós* de tant de tossi; es *nét* está milló. A ca'n Sagasta pareix que *jugan á conions de...* está *malalts*: unes voltes s'amaga es *padrí* y altres es *nét*. ¡Que te de *recursos* sa política de *tupé!* es *recurs* de fersé *estremunciá* estant *malalt de salut*. ¡Se han dado *casos!*

Dia 30.—Dues noticies: es *dengue* s'ha presentat d'un modo alarmant; families compostes de vuit individus, sis fan lilit. S'altra: los bailes se han visto animadíssimos, abundando el número de máscaras. Está vist: hey ha gent *para entregarse á todos los gustos*. Noltros preguntam: quin dels *dengues* es més grave, es *patalògich* ó es *social*?

Dia 31.—Avuy fa uy el primer mes del any.—Diuen: es rellotje públich de Fornalutx no corre, fa estona, no obstant de haverhi una cantidat consignada per *òli*. Y per mi, es lo que va més *corrent* en aquell poble, posat baix del poder del *gran cacique*.—Mos enterám que á Manacor s'ha fundat una Societat que te per lema "*tronch á sa política*" ó cosa així. ¿Qu'es de ve, que *cuant tenim es cap batut mos posam cervellera?*

BIELÍ.

CONSELLS Y ADAGIS AGRÍCOLES

FEBRER

Dia 13.—Bons temps per comprá bestia. Empeltau pomes. Entrecavau blats y ordís.

Dia 14.—Plantau cirerés y llaurau viñes.

Dia 15.—Feys garangoles á ses oliveres y garrovés,

Dia 16.—Embotellau vins.

Dia 17.—Si tench caló en es Febré per Pasco tremolaré.

Dia 18.—Féys planté d'arbres y sembrau còls.

Dia 19.—Sembrau tomátiques.

CANSÓ

Un homo en esser casat
Ja no l'alegran floretes,
Sinó terres marjadetes
Que s'hi fassi bon sembrat.

Bunyols de vent (y pebre couent)

Bon dia tenga. ¿Sería V. D. Braulio, de MALLORCA?

—Si Deu ho vol, ¿Qué volia?

—Que cridás s'atenció de s'Autoritat sobre es *perfums* qu'avalan es carrés immediats á n'es cassinos, es dia després de haverhi es balls de máscaras.

—Lo que vosté demana es un impossible, mentres S'Autoritat no privi els balls.

Descansi; ara ve sa Cuaresma y es balls acabarán.

—Y per l'any qui vé?

—S'haurán reformades ses Ordenances municipals.

—Axò no es contestació.

—Pues, senyor meu, á V, li fan sobres els aromas, y á mi m'en fan més es balls. ¡Aquests son els vertadés *focos d'aygos brutes!*

Rebut y agrahit:

El primer número, d'enguany del *Boletín de la Sociedad Arqueológica Luliana*, revista que ara fá 14 anys va treure á llum lo nostro Director, de la qual després n'estigueren encarregats D. Gabriel Llabrés y D. Estanislau Aguiló, y ara se publica sots direcció de D. Enrich Fajarnés y Don Eussebi Pascual, convertit en *Revista de Estudios históricos*.

Queda establít el camvi amb la nostra humil *Revista*, que també admet traballs d'indole histórica, y, sobre tot, se destaxina per ecsaltar la glòria del nostro savi y benaventurat compatrici Mestre Ramón Lull.

La Bicicleta, revista quincenal de sport. (N.º 1.)—Publicase en Palma, con el pie de imprenta *J. Tous*, y entre sus fotografados lleva el retrato del primer ciclista mallorquin D. Ernesto Canut.—Como ejemplar tipográfico, es de lo mejor que hemos visto salir de dicha imprenta.—Viva largos años el nuevo colega.

Mallorca, revista decenal. (N.º X.) que contiene: *Algo sobre música religiosa*, por D. José Cañellas, pbro.—*Proyectos homiléticos*, por A. D.—*Arte litúrgico cristiano*, por D. B. Ferrá, Dr. del Museo Arqueológico.—*Libertad* (poesía) por D. J. Alcover.—*Noticario mallorquin de 1899*. Més de Enero, por S.—*Ludovico*, por E. Hello; y Miscelánea.

Ara ja son dos *cronicons* que se publican á Palma; el citat, en castellá, y el nostro en mallorquí. Si ara hey a'eigen les noves y correspondencies que els cinch *diaris* estempan quotianament, se comprén bé que le nostra *Història contemporánea*, será trabay mes de mitx-fet.

Lo Missatger del Sagrat Cor de Jesús, revista mensual que s'edita á Barcelona. (n.º 75).—La recomanam als amigs de la vertadera ilustració relligiosa en materies d'art literari, músical d'escultura y demés pertocant á la iglesia baix del punt de vista catòlich. No més costa dues pessetes al any.

S U P L I C A M

á tots aquells que mos tenen *pedidos* fets de números atrassats del "MALLORCA DOMINICAL" se servescan passá per aquesta administració y los serán entregats.

Com més prest los vendrán á cercá més contents mos farán.

Imprenta de Umbert y Mir.—1899.